DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 14den MAART, 1829. N. 11

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zÿne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen aan ons heeft te kennen gegeven, dat het aan Zÿne Majesteit den Koning behaagd heeft om de goudwinning op het eiland Aruba vrÿ te verklaren, zoodanig dat een ieder, zÿnde ingezeten van Curaçao, Bonaire en Aruba de bevoegdheid zal hebben om dat metaal te zoeken; en vermits de gemelde Heer Gouverneur Generaal aan ons heeft doen toekomen een Reglement op het in concessie geven van gronden op het eiland Aruba tot opdelving van goud, met last om hetzelve in werking te brengen en te bepalen dat de in het eerste gedeelte van het 8ste artikel des gemelden reglements bedoelde geldswaarde van het goud zal zÿn twee en dertig guldens (ƒ32.) voor de once oud Hollandsch gewigt; zoo mede om, ter verzekering der uitvoering van dat Reglement de vereischte maatregels te nemen en daartestellen.

Zoo is het dat wÿ, ter voldoening aan den ons opgedragen last, bÿ deze publiciteit geven aan het hiervorengemeld reglement, hetwelk aldus luidt.

REGLEMENT op het in concessie geven van gronden op het Eiland Aruba.

Art. 1. Met intrekking in zoo verre van alle vroegere verordeningen, wetten en Reglementen waarbÿ anders mogt zÿn bepaald, wordt aan een ieder de bevoegdheid toegekend om op Aruba Goud te delven, mits zich gedragende wegens de hierna te vermelden bepalingen.

Art. 2. De genen die verlangen mogt van de bÿ het voorgaande artikel verleende vrÿheid gebruik te maken, zal het verzoek daartoe schriftelÿk moeten inleveren bÿ den Opzigter welk daartoe door den Kommandeur van het eiland zal worden aangewezen, met juiste opgave van de hoeveelheids gronds die hÿ wenschte te bewerken, en aanduiding van de plaats waar hetzelve gelegen is.

Art. 3. De opzigter zal deze verzoeken aan den Kommandeur van het eiland ter hand stellen, welke, na dat gebleken zal zÿn, dat de gevraagde gronden niet reeds aan anderen zÿn uitgegeven geworden, dezelven, met zÿne consideratien zal inzenden aan den Direkteur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, om daarop finaal te kunnen disponeren en het verzoek toe te staan, indien niet het Gouvernement verkiezen mogt, het gevraagde perceel zelve te behouden, of andere redenen, het verleenen der consessie mogten ontraden.

Art. 4. Aan niemand zal het geoorloofd zÿn om zonder consessie van een gedeelte grond, opdelvingen te doen, of naar Goud te zoeken, of die verkregen hebbende, buiten den hem aangewezen omtrek te graven; zullende de leenhouder zich voor alles met den eigenaar van den grond, (zÿnde in deze het Gouvernement) door minnelÿke overeenkomst verstaan, of zich aan de beslissing van zaakkundigen moeten onderwerpen, voor en aleer hÿ met het werk zal mogen aanvangen.

Art. 5. Hÿ zal gehouden zÿn om de hem toegewezene grond binnen een bepaald tÿdvak hetwelk wordt vastgesteld op drie maanden in het droogo en op zes maanden in het regen saisoen te bewerken.

Wanneer na verloop van zoodanige tÿdsbepaling komt te blÿken, dat hÿ niet werkzaam geweest is, zal de grond aan het Gouvernement terug komen, en hÿ die niet op nieuw mogen bearbeiden, dan na eene nadere consessie te hebben verkregen.

Art. 6. De leenhouder zal het werk zonder tusschenpozen moeten doorzetten; bÿ gebreken waarvan, en wanneer hÿ naar gelang van den vastgestelde termÿn 6 à 12 weken daarmede ophoudt zal een derde op zÿn perceel aanspraak kunnen maken.

Hÿ zal qasuquo daarvan gewaarschuwd worden, met bepaling van eenen korten termÿn binnen welke het werk weder moet zÿn begonnen, zoo hÿ hier niet aan voldoet, zal hÿ zÿne aanspraak verliezen, en het perceel aan een ander worden toegewezen.

Art. 7. De bevelen van den opzigter, ten aanzien van het voortzetten, en de zekerheid van het werk, zal de leenhouder verpligt zÿn stiptelÿk optevolgen, op pœne dat, ingeval van ongehoorzaamheid het werk geschorst, en by opzettelÿke onwilligheid de consessie zal worden ingetrokken.

Wanneer het echter niet de zekerheid en gestadigen voortgang van het werk betreft, maar alleen de economie, het huishoudelyke of het geldelÿk voordeel van den leenhouder, dan zal de opzigter slechts raad kunnen geven, en niet gebiedend of verbiedend mogen handelen.

Art. 8. Al het gewonnen wordende goud, zal de leenhouder aan het Gouvernement moeten overleveren, welke daarvan een derde voor zich behoudt, en de overige twee derden aan hem in geldswaarde voldoet.

Hÿ is tot dat einde verpligt, dagelÿks aan den opzigter ter hand te stellen het Goud dat door hem gedurende dien dag verkregen is, welke hetzelve dadelÿk in zÿn bÿzÿn met Nederlandsch gewigt afwegen en hem daarvoor een bewÿs of reçu, vermeldende het gewigt zoo wel in schrift, als tal letters zal ter hand stellen,, en van hetzelve dadelÿk aantekening houden in het daartoe bestemd boek.

Art. 9. De opzigter zal het aan hem overgeleverde Goud, bÿ den Kommandeur des Eilands deponeren, welke vervolgens de noodige orders zal stellen, dat twee derden der waarde in klinkende specie aan den belanghebbende leenhouder voldaan worde, tegen intrekking van het bewÿs van den opzigter afgegeven.

Art. 10. De verbods bepalingen bÿ vroegere verordeningen tegen het handelen van particulieren, in zoo genaamd gedeegen of maagden goud, of van goud in dien staat, als hetzelve in den grond op Aruba gevonden word, blÿven in volle kracht even als of dezelve op nieuw in deze waren geinsereerd.

Art. 11. Wanneer een perceel als boven in consessie gegeven, zal zÿn uitgewerkt, zal de leenhouder verpligt zÿn, ten zÿnen kosten hetzelve in zoodanige toestand te brengen, dat er voor voorbÿgangers geen gevaar kunnen zÿn; zullende hÿ zich daarbÿ gedragen naar de bevelen, welke de opzigter hem zal geven.

Art. 12. Het Gouvernement behoud zich voor om dit Reglement naargaans zoodanig te veranderen of amplieren, als zulks naar vereischte der omstandigheden noodig en raadzaam zal worden bevonden.

Art. 13. Alle vorige publicatien, wetten, reglementen en verordeningen, blÿven voor zoo veel daaraan door deze niet is gederogeerd, in hare volle kracht en waarde en zal mitsdien aan derzelver nakoming de hand worden gehouden.

De Schoutbÿnacht Gouverneur Generaal over de GezamenlÿkeNederlandscheWest-Indische Kolonien,

CANTZ'LAAR.

En voorts, onder nadere hoogere goedkeuring, bÿ deze bepalen:

1. Dat de geheele uitgestrektheid der goudplaatsen in eens ter goudwinning zal worden opengesteld.

2. Dat de goudplaatsen in percelen of loten zullen worden verdeeld.

3. Dat de concessie door middel van loting zal worden verleend aan alle ingezetenen van Curaçao, Bonaire en Aruba dewelke, ten gevolge van oproeping deswege, zich ter verkrÿging van concessie, zullen hebben aangemeld met opgave van het getal percelen of loten welke zÿ verlangen te bewerken of doen bewerken.

4. Dat aan de genen die meer dan een perceel of lot zal hebben aangevraagd, zullen worden toegewezen de percelen of loten naast grenzende aan dat, hetwelk hem door loting het eerst zal zÿn toegevallen.

5. Dat een ieder voor de concessie van elk perceel of lot zal hebben voor uit te betalen, eene zekere te bepalene som over een geheel jaar.

6. Dat de kosten van toezigt jaarlÿks zal worden bepaald en dat het bedrag daarvan, zal worden verdeeld over al de percelen of loten, ter bepaling van de som, die, voor de concessie van elk perceel of lot, met de helft verhooging, zal moeten worden betaald, tot vinding der kosten van toezigt daaruit.

7. Dat de voor de concessie van elk perceel of lot vooruit betaalde som in het jaar, zal uitgekeerd en terug gegeven worden, zoodra de aandeelen het Gouvernement toekomende in het gewonnen en door hetzelve tegen ƒ32. de once oud Hollandsch gewigt overgenomen goud, die som zal evenaren, daar de betaling daarvan eeniglÿk geschiedt tot waarborg van het Gouvernement, voor de kosten van het toesigt, welke uit het aandeel van het Gouvernement in het gewonnen goud, zullen moeten worden goed gemaakt.

Dit alles nogtans onverminderd zoodanige andere bepalingen als tot regeling van de vrÿe-goudwinning zullen worden noodig geoordeeld.

Zullende de oproeping tot aanmelding ter verkrÿging van percelen der goudplaatsen geschieden, na dat die goudplaatsen in loten of percelen zullen zÿn verdeeld, of ook eerder, wanneer zulks naargaans raadzaam wordt geoordeeld.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 18 Februarÿ 1829, het zestiende Jaar van Zÿner Majesteits Regering.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 21sten daaropvolgende.

W. PRINCE, Sec.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

ALS daartoe geauthoriseerd zynde zal de Boekhouder Controleur onder approbatie van den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur ad-interim dezes en onderhoorige eilanden, aan den minst inschryvende aanbesteden de leverancie van Azyn, ten behoeve van het Militaire Garnisoen, tot zoo lang er van dat artikel uit het Moederland zal zyn aangebragt.

De billetten van inschryving daarvoor zullen tot aanstaanden Dingsdag den 17den dezer vóór twaalf ure worden aangenomen.

De Boekhouder Controleur,
J. PH. BOSCH.

Den 12den Maart 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 6den Maart 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Maart zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 40 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 30 Centen per pond.

Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 23 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 13den Maart 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15½ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

DAAR de Meubelen, Schilderyen, Boeken, enz. van den Weleerwaarden Heer G. B. BOSCH in den loop dezer week niet verkocht zyn zoo als vroeger geannoncieerd was in dit Weekblad, zoo brengt de ondergeteekende als Gevolmagtigden van zyn Weleerwaarden ter kennis van het publiek, dat de verkoop van opgenoemde artikelen aanstaanden Dingsdag te elf ure aan de Weeskamer zal plaats vinden. Zullende dezelve aldaar ter bezigtiging zyn op Maandag den 15den dezer.

J. PH. BOSCH, qq.

Den 12den Maart 1829.

Post Kantoor den 27sten February 1829.

DE ondergeteekende belast met de Post directie, brengt by deze ter kennis van het publiek, dat hy, ter oorzake van bereids ondervondene onaangenaamheden, en tot voorkoming daarvan in het vervolg, voortaan geene brieven zal afgeven dan tegen *dadelyke* betaling van het daarop gesteld port.

A. HELLMUND,
Belast met de post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

9.	golet Mary, Debrot,	Isle d'Aves
10.	—— Esther La Reyna, Jacobs,	Coro
11.	bark Mary, Dammers,	Isle d'Aves
	golet Irene, Hanzen,	Coro
12.	—— Diana, Romer,	Carthagena
	—— Anthoinette, Simon,	Rio de la Hacha
	bark Fanny, De Haseth,	Isle d'Aves
13.	brik Pharos, Gregerson,	St. Barts

UITGEKLAARD—MAART.

9.	golet Generaal Barnes, Lang,
10.	—— Iliët, Jones,
11.	—— Juliana, Davis,
	—— Josefa, Boom,
12.	bark Pakket van Jan Thielen, Dejongh,
13.	golet Secretary, Jones,
	—— Anna Catharina, Lazaro,

Donderdag den 12den dezer is Z. M. Brik de Panter, gekommandeerd door den kapitein luitenant Buys, van deze haven naar St. Eustatius vertrokken.

UITTREKSELS UIT LONDENSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Londen, January 7, 1829.

Brusselsche nieuwspapieren van den 3 dezer melden dat het huwelyk tusschen de Princes Marianne, dochter van den Koning der Nederlanden en Prins Gustaaf van Zweden geheel af is, ten welke gevolge de Prins ontslag genomen heeft van het Generaal Majoorschap betwelke hy in den Nederlandschen dienst bekleed had. Men zegt dat de jonge Princes trouwen zal met Prins Albert, een zoon van den Koning van Pruissen.

Deze nieuwspapieren behelzen eenige byzonderheden van den oorlog in Java.—Men wil dat er eenige voordeelen zyn behaald geworden op de inlanders, maar het schynt dat deze zich nog niet onderwerpen willen. Wy weten van andere bronnen dat de oorlog, in alle opzigten hoogst nadeelig is voor de Nederlanden.

January 9.

Brussel, Jan. 4.—De Markies de Trazegnies, geattacheerd aan de legatie van Rome, is gisteren morgen expres met depechen van Z. E. Graaf de Celles, Ambassadeur van Z. M. aan het hof van Rome, aangekomen.

De *Gazette des Pays Bas* in antwoord aan het *Journal des Debats* zegt: het verwyl in de uitvoering van het Concordaat is het natuurlyke gevolg der onderhandelingen over enkele punten, welke meest altyd op gewigtige traktaten volgen; en gelyk de zaken staan, verwachten de beide contracterende partyen eene gelukkige uitkomst.

Dezelfde *Gazette* meldt verder dat de Heer Knyf, directeur van Policie te Brussel eene actie heeft ingesteld wegens laster en meineed tegen den Heer Coume, die aan hem eene stellige verklaring gedaan had, welke hy naderhand introk, met beledigende uitdrukkingen, toen hy vóór den Regter van Instructie gebragt werd. De Heer Knyf heeft een ingezeten van Brussel beschuldigd, dat men hem steenen heeft zien werpen tegen de vengsters van den Minister van Justitie. Deze ingezetene ontkende de daad en verzocht gebragt te worden in de tegenwoordigheid van den aanbrenger, die gebleken is te zyn een zeker Heer Coume, welke ondervraagd zynde, zeide dat hy niets van de zaak wist, maar dat de Heer Knyf hem aangezocht had, eene zoodanige verklaring te maken, gelyk hy gedaan heeft.

Jan. 7.—In eene byeenkomst van den voornamen Adel te Brussel, werd er in omvraag gebragt, of men nieuwjaars visiten zoude afleggen by den Heer Van Maanen, den Minister van Justitie. Men besliste in het negative, met slechts één stem tegen, namelyk die van den weleerwaarden kannonnik Graaf van Maldeghem, die onverwyld bedankt werd van een groot onthaal, hetwelk eenige dagen later gegeven zoude worden, door den gene die het voorstel gedaan had, Z. M.'s Kamerling.

UITTREKSEL UIT DE ST. THOMÆ TIDENDE.

ST. THOMAS, FEB. 25, 1829.

Zyne Excellentie de Gouverneur heeft het volgende, uitgevaardigd door John William Shaw, burger van St. Thomas en deelgenoot in het Handel Huis van Cabot & Co. doen plaatsen, op dat zulks ter kennis moge komen van al de inwoners van dit eiland, welke bekend zyn met de jongstgeledene handelingen van gemeld Handel Huis en de maatregels genomen door het Deensche Gouvernment zoo in deze als in andere gelyksoortige gevallen.

(Uit de Rhode Island Republican, Jan. 15.)

AAN HET PUBLIEK.

De ondergeteekende deelgenoot van Cabot & Co. te St. Thomas is onlangs van Porto Rico in de Vereenigde Staten van Noord Amerika aangekomen.

Hy vindt dat het publiek in de Vereenigde Staten, door middel van nieuwspapieren berigt is geworden, der handelingen te St. Kitts, betreffende de teregtstelling en executie van den schipper en van het scheepsvolk der schoener *Las Damas Argentinas*, wegens het nemen van de Engelsche brik *Carraboo* en andere daden van zeeroovery; als mede met het berigt of de representatie der Groote Jurie van dat eiland, ontworpen, ten einde al de voornamen en medepligtigen, welke zy, ingevolge de ingewonne bewyzen, veronderstelt meer of min regtstreeks ingewikkeld te zyn geweest in het plan van algemeene roovery en plundering, hetwelk schynt ontworpen te zyn geworden door de eigenaars en officieren van gemeld vaartuig, ten toon te stellen. Hy weet dat in de gemelde bekendmaking de namen van Cabot & Co. in verdachtelyke betrekking staan met het roovers vaartuig. Hy is teffens berigt geworden dat de nieuwspapieren gemeld hebben dat beide deelgenooten van meergemeld Handel Huis korten tyd na het voorgevallene te St. Kitts, plotseling uit St. Thomas verdwenen waren, verlatende het eigendom en de zaken van anderen, zoo wel als die van zich zelven, en dat de Gouverneur van dit eiland eene premie op hunne hoofden gezet en eene publieke belooning uitgeloofd had voor hunne vasthouding, als zynde zy de hand der geregtigheid ontloopen.

Terwyl zoodanige berigten onwederlegd en onuitgelegd blyven, zal het hem niet bevreemden dat velen in het denkbeeld verkeeren dat het Huis van Cabot & Co. werkelyk in het geheim van deze zeerooverlyke onderneming toegelaten en deelgenoot geweest is in derzelver vruchten. Dienvolgens acht hy het als een pligt, verschuldigd aan zich zelve, aan zynen deelgenoot, (welke nog in dit land niet is aangekomen) aan hunne onderlinge vrienden en aan de maatschappy, van dewelke hy een lid is, om hen op deze publieke wyze, de ware toedragt van de zaak medetedeelen, wyl hy gelooft dat eene onpartydige beschouwing derzelve niet missen kan alle aantyging van voorbedachtelyk en opzettelyk helpers, medepligtigen of deelgenooten te zyn geweest van de zeeroovers, te doen ophouden.

De by de teregtstelling ontvouwde daadzaken welke het Handel Huis van Cabot & Co. schynen aantegaan, waren zekere brieven van Henry Armstrong, een der eigenaars van het roover vaartuig aan Joseph L. Buysan, of Debuysan, deszelfs gezagvoerder; in een derzelven, gedagteekend St. Thomas den 12den Maart 1828, wordt gemeld, dat "tot met de aankomst van den Heer George Styles zal het vaartuig te St. Thomas blyven liggen, onder zyn (van Buysan) toezigt en dat de Heeren Cabot, & Co. tot dien tyd toe deszelfs consignatarissen zullen zyn. In een' anderen gedagteekend te Baltimore den 26sten April 1828 meldt hy, "Ik zend de zeilen met dit vaartuig in een oxhoofd aan de Heeren Cabot & Co." De getuigenis van E. H. Merryman, een van het scheepsvolk van het roover vaartuig, die 'sKonings getuige geworden was, vervatte in zich dat by het veroveren van de Carraboo er een' brief aan den Heer Styles te St. Eustatius geschreven werd, welke "eenen wensch bevatte dat de lading te St. Eustatius zoude uitgenomen en aan Cabot & Co. naar St. Thomas overgezonden worden." Het berigt der Groote Jurie van St. Kitts behelst verder dat de roover schoener oorspronkelyk van Baltimore naar St. Thomas gezeild was, geconsigneerd aan Cabot & Co.;—dat dezelve aldaar werd gewapend en uitgerust, en omtrent den 1sten November 1827 op derzelver eerste kruistogt gezeild was; dat dezelve eene Spaansche felucca veroverd en geconsigneerd had aan John Martins te St. Eustatius of Cabot & Co. te St. Thomas; maar dat de felucca nimmer teregt gekomen was;—dat dezelve naderhand een Portugeesch schip met eene Brasiliaansche lading aan boord genomen had, het welk naar St. Eustatius opgezonden werd, terwyl de schoener naar St. Thomas stevende en aldaar den ondergeteekende aan boord nam en naar St. Eustatius overvoerde;—dat het veroverde schip korten tyd daarna aangekomen was en naar het eiland Saba opgezonden werd; dat de ondergeteekende in de schoener naar St. Bartholomews vertrokken was en aldaar zekere vaartuigen gehuurd had, met dewelke hy naar Saba overging, alwaar de veroverde lading werd overgescheept aan boord van de gehuurde vaartuigen en vervoerd naar St. Thomas, geconsigneerd aan Cabot & Co. Er wordt ook gemeld dat eene commissie van 12 per cent. betaald is geworden te St. Eustatius, gedeeltelyk aan den Gouverneur van gemeld eiland voor verlof om de goederen van Saba overteschepen; dat eene gift is teffens betaald geworden aan den Gouverneur van Saba;—dat een Nederlandsche zeebrief is gekocht geworden voor $ 150, waarin de schoener genoemd werd Elisabeth; dat het scheepsvolk gewoonlyk is betaald geworden te St. Eustatius, maar de officieren werden door Cabot & Co. te St. Thomas betaald;—dat de schoener toen voor een' tweeden kruistogt te St. Thomas werd uitgerust, en dat Cabot&Co. 12 à $1500 voorgeschoten hadden ter uitbetaling aan het toenmaals gescheepte volk. Dewyl er geene verdere melding gemaakt wordt van Cabot & Co., zoo zal het niet noodig zyn de daadzaken te herhalen welke in verband staan met de verdere geschiedenis van de schoener op hare tweede reize, behalve dat in den loop van dezelve de brik *Carraboo* en acht of tien vaartuigen, Engelsch, Fransch, Spaansch, Portugeesch, Amerikaansch, zonder onderscheid zyn genomen of geplunderd geworden.

Wanneer men van het voorgemeld verhaal, die daadzaken welke tegen Cabot & Co. schynen gerigt te zyn, uitpikken en verzwaren, dan zal het gevolg zyn, dat de schoener oorspronkelyk bestemd is geweest voor zeeroovery en dat Cabot & Co. deelgenooten geweest zyn of kennis gedragen hebben van deze gruwelyke onderneming; welk gevolg men vermeent bevestigd te vinden, door de omstandigheid van hunne plotselyke verdwyning van het eiland St. Thomas en uit de publikatie van den Gouverneur voor hunne vasthouding.

Indien zulks waar was, zoude het eene zware beschuldiging en schadelyk zyn zoo voor het karakter als voor het geluk van de belanghebbenden. Men kan zulks niet gelooven op ligte bewyzen tegen niemand; zekerlyk niet tegen personen van voormalige aanzienlykheid en goeden stand in de maatschappy; en de ondergeteekende verklaart plegtiglyk dat het huis van Cabot & Co. geene kennis droeg, noch geloof of vermoeden had van het wezenlyke karakter van dat vaartuig, en nimmer deszelfs zeerooverlyke voornemens voorbedachtelyk bygestaan of oogluikend toegelaten had. De beschuldiging en de bewyzen waarop dezelve steunt, behooren

ten volle en opregtelyk door de beschuldigden te worden wederlegd. Zy zyn tot nu toe veroordeeld geworden, misschien zonder gehoord te zyn; en het antwoord, hetwelk zy thans geven, verdient zekerlyk door het publiek in overweging genomen te worden. *De daadzaken zyn deze:*

In October van 1827 kwam eene schoener met name Bolivar, onder Amerikaansche vlag, gevoerd door schipper John D. Quincy, te St. Thomas aan, met een aantal passagiers aan boord, en was geconsigneerd door den schipper aan Cabot & Co., die generale Commissionairs in gemelde plaats waren. Kapitein Quincy was welbekend aan Cabot & Co., aangezien hy verscheidene malen aan hen door aanzienlyke handelhuizen, is geconsigneerd geworden. Zy kenden hem of geloofden hem te zyn een aanzienlyke en bekwame schipper; gevolgelyk aarzelden zy niet zyne consignatie aan te nemen. Een dag of twee na deze aankomst verklaarden kapt. Quincy en een Heer Armstrong, een passagier, dien men uitgaf als gedeeltelyke eigenaar, dat zy eene Commissie van het Buenos Ayreaansche Gouvernement hadden, om te kruizen tegen de vaartuigen der mogendheden, met dewelke dat land in oorlog was, namelyk: Spanje, Portugal en Brazilie, en dat zy te St. Thomas gekomen waren, om de schoener tot dat einde uit te rusten.

Dit was geenzins een ongewoon geval. Gedurende den ganschen loop des oorlogs, zyn er van tyd tot tyd, te St. Thomas en andere West-Indische eilanden, kapers van de Zuid Amerikaansche Republieken meer of min openbaarlyk, uitgerust geworden. Het is eene bekende zaak dat er altoos Commissien van het Buenos Ayreaansche Gouvernement in blanco zyn afgegeven geworden aan deszelfs agenten, ter beschikking van zoodanige vaartuigen welke, in vreemde landen, voor het oogmerk geschikt mogten gevonden worden en dat deze Commissien even als alle andere geryflykheden op de markt te koop waren. De koopers of houders van zoodanige Commissien zyn gewoon geweest met de tot hun oogmerk bestemde vaartuigen naar St. Thomas, St. Eustatius of St. Bartholomeus te gaan, om voor de bedoelde onderneming uit te rusten. Het Deensche Gouvernement te St. Thomas, heeft inderdaad deze uitrustingen niet *openlyk* toegestaan; dat is te zeggen, deszelfs beampten lieten niet toe dat deze kapers regtstreeks van St. Thomas naar eenen kruistogt uitklaren, noch derzelver pryzen ter verbeurd verklaring in St. Thomas opzenden; voor de klaarblykelyke reden onder anderen, het Deensche gouvernement erkent niet de Buenos Ayreaansche vlag. De boeken van het Custom Huis zullen in zoodanige gevallen blyken der uitklaring van den kaper naar het Nederlandsche eiland St. Eustatius of het Zweedsche eiland St. Bartholomeus of eenige andere der naburige eilanden waar de zaak meer openlyk toegelaten wordt. Uit deze havens vertrokken de kapers expresselyk op eenen kruistogt ten oorlog, en naar deze havens werden hunne pryzen opgezonden en aldaar gevonnisd, of misschien er over beschikt zonder de formele verbeurdverklaring van een Admiraliteits hof, alleenlyk onder het publieke gezag van die gouvernementen, waarschynelyk uit krachte van eene stilzwygende regeling tusschen dezelven en de Zuid Amerikaansche Republieken. Verkoopingen en afladingen werden gedaan naar alle gewesten van de West-Indien; en hoe ongeregeld ook deze loop van handelen mogte geweest zyn, dezelve heeft zoo lang bestaan, men heeft zich zoo algemeenlyk naar denzelven geschikt, en dezelve was zoo openlyk en kenbaar dat geen koopman te St. Thomas of elders geaarzeld heeft te koopen of aan zich geconsigneerd te ontvangen, dusdanig veroverde ladingen onder eene wettige Commissie en hoedanig verbeurd verklaard, het zy wettiglyk of onwettiglyk, door de geregelde aangestelde gezaghebbenden van een naburig gouvernement. Zekerlyk betaamt het geene kooplieden om in zaken van internationale wet te beslissen. Indien Spanje en Portugal gegriefd wierden, moesten Nederland en Zweden, wier officiele agenten de belediging gedaan hebben daarvoor verantwoorden; en geenzins private personen, die gesteund hebben op de publieke akten van erkende gouvernementen. Ten minste, zoodanig hebben opregt handelende kooplieden hetzelve beschouwd.

Verscheidene zulke ladingen zyn op deze wyze te St. Thomas ontvangen en er over beschikt geworden. De onderhandelingen waren openlyk en kenbaar, zoo wel bekend aan de officieren van het gouvernement als aan de personen welke er in betrokken waren; en indien de gezaghebbenden van het eiland hunnen pligt aan hun eigen gouvernement geschonden hadden, gelyk zulks zoude schynen, door te gedogen dat deze handelingen jaren lang onverhinderd voortgingen, zoo zyn de kooplieden van de plaats, die in dusdanige verkoopingen of aankoopingen handelden, in het geloof gebragt, dat zy zoo deden niet alleen met de kennis, maar met de volkomene goedkeuring van hunne gouverneurs, wiens wil in dat land eene wet is; dat het kwaad is naar dit geloof te handelen, belyden Cabot & Co. zulks.

Kapitein Quincy en de Heer Armstrong, na de bovengemelde ontdekking gedaan te hebben vervoegden zich by Cabot & Co. om een verschot te hebben, ter bestryding der onkosten van de reis; en stellende, gelyk wy gedaan hebben, volkomen vertrouwen in de voorstellen van den Heer Quincy en bemerkende niets vreemds of ongewoons in de transactie, verschoten wy zonder aarzeling van 1800 tot $2000. Wy belyden zulks gedaan te hebben, zonder te vorderen om hunne Commissie te zien. Te dezen opzigte mogen wy schuldig zyn aan eenig verzuim; maar wetende de gemakkelykheid waarmede zoodanige Commissien te bekomen waren, en kennende den persoon die voorgaf eene te bezitten, wat was er in de zaak om vermoeden van bedrog op te wekken? Zelfs indien wy de ongewone voorzorg genomen hadden om de Commissie ter bezien af te vorderen, is het zeer waarschynelyk, dat wy bedrogen zouden geweest zyn met eene vervalsching, gelyk het naderhand gebleken is, dat de dagteekening van eene echte Commissie, wier tyd van dienst verschenen was, veranderd is geworden. Wy hadden volstrekt geen achterdocht in het geval. En wy gelooven het publieke vertrouwen niet te hoog te schatten met te vragen of zy gelooven konden dat een handelhuis van de bekende respectabiliteit van Cabot & Co., door wiens handen, men gerustelyk zeggen mag, eigendommen tot het bedrag van een millioen dollars s'jaarlyks doorgegaan zyn, van welke zy eene commissie ontvingen, voor de ellendige bedenking om een klein voordeel meer by hunne geldelyke winsten te doen, vrywillig hun goeden naam en hun leven in de waagschaal van een gemeen zeeroover, die op plundering zonder onderscheid is uitgegaan, zouden stellen. Men moet dit gelooven of men moet gelooven, dat zy ter goede trouw van het bestaan van eene Commissie als die welke men hen voorstelde, gehandeld hebben. Het tegengestelde te veronderstellen, heet hen schuldig verklaren aan buitengewone misdaad, vergezeld van nog meer buitengewone dwaasheid.

Na verloop van acht of tien dagen, welken tyd kapitein Quincy en de Heer Armstrong genomen hebben om de benoodigheden tot de reis aantekoopen en volk te schepen, vertrok de schoener, gelyk zulks openlyk bekend was, naar St. Eustatius, met het bekende voornemen om aldaar haar oorlogzuchtig karakter en de Buenos Ayreaansche vlag te nemen. Onder zeil zynde werd zy ter inspectie door den Haven Meester gevisiteerd, die als dan moest gezien hebben, hetgeen elk mensch te voren wist, dat zy als een kaper was uitgerust en de wapening aan boord had. Maar hy zag teffens, dat zy onder Amerikaansche vlag was en bleef voldaan dat zy naar St. Eustatius bestemd was; en dit was alles wat het gouvernement van St. Thomas vorderde. Na weinige dagen vertoevens vertrok zy van St. Eustatius op haren eersten kruistogt en deed St. Thomas aan, lag af en aan voor den tyd van een uur lang, terwyl hare boot aan de wal kwam en versche provisie op de publieke markt aankocht. Wy hoorden niets meer van haar tot omtrent het einde der maand February 1828, toen zy op St. Thomas terug keerde; en kapitein Quincy en de Heer Armstrong kondigden aan, openlyk, dat zy een Braziliaansch schip veroverd hadden, geladen met huiden, koffy, zuiker, &c. welke zy te St. Eustatius opgezonden hadden. Dit was eene wettige prys, wanneer zy, gelyk men veronderstelde, werkelyk eene Buenos Ayreaansche Commissie hadden en niemand te St. Thomas dacht anders dan dat het eene wettige prys was. De Braziliaansche fakturen en connossementen, waaruit het vyandelyk karakter des eigendoms en deszelfs bedrag bleken, werden openlyk aan verscheidene andere kooplieden te St. Thomas als aan Cabot & Co. vertoond en onderscheidene pryzen werden aangeboden voor de lading, door verschillende personen. Eindelyk met de gedachte om de lading te koopen of ten minste derzelver consignatie aan ons zelven te verzekeren, niets vermoedende, by gevolg niets vreezende, besloot ik zelf naar St. Eustatius te gaan en nam gevolgelyk passage in de kaper naar gemelde haven. Gelyk te voren is aangemerkt geworden, liet men niet toe dat Buenos Ayreaansche veroverde eigendommen, onder die benaming, in St. Thomas gevoerd worden, zoo konde het veroverde schip niet goedschiks aldaar opgezonden worden.— Derhalve ging ik van St. Eustatius naar St. Bartholomeus, ten einde andere vaartuigen tot vervoer der lading te huren. By myne terugkomst vond ik de prys te Saba, een ander Nederlandsch eiland, 10 of 12 mylen afstands van St. Eustatius, en een gedeelte van dezelfde jurisdictie. De Buenos Ayreaansche pryzen werden gewoonlyk aldaar opgebragt. Aldaar werden de goederen in myne handen gesteld, geconsigneerd aan Cabot & Co. om voor rekening van de kapteurs te verkoopen, vergezeld van geregelde fakturen en connossementen, geauthenticeerd door het Nederlandsche Gouvernement te St. Eustatius. Nopens de commissien betaald aan den Gouverneur van St. Eustatius, de gift aan zynen gedeputeerde te Saba, of de prys betaald voor het bekomen van den Nederlandschen zeebrief, gelyk door de Groote Jurie te St. Kitts berigt wordt, wist ik niets toen er tyd; dezelven waren schikkingen gemaakt in myne afwezenheid door de kapteurs zelven of door hunne agenten te St. Eustatius, met wien ik in geene betrekking stond; maar in het bezit zynde van de gewoonlyke papieren, behoorlyk geauthenticeerd door de gezaghebbenden van de plaats, had ik geen de minste vermoeden dat de verovering onwettiglyk geschied is of dat de gewone form van verbeurdverklaring niet is in acht genomen geworden, of dat er iets meer noodig was om de goederen aan de kapteurs te doen behooren of om derzelver uitvoer te wettigen. Derhalve scheepte ik dezelve in eene Engelsche en in eene Amerikaansche brik welke ik te St. Bartholomeus tot dat oogmerk bevracht had.— Te St. Thomas werden de goederen behoorlyk ingeklaard en voor dezelven de geregtigheden betaald. De vermoedelyke kaper kwam kort daarop aldaar, onder de Nederlandsche vlag en den naam van Elisabeth. De veroverde lading werd verkocht en na onze commissien en het bedrag der opgemelde voorgeschotene penningen te hebben afgetrokken, werd de zuivere opbrengst door Cabot & Co. uitbetaald aan de orders van Kapitein Quincy en den Heer Armstrong. Dit wordt aangemerkt als de afbetaling van de officieren door Cabot & Co. gelyk door de Groote Jurie van St. Kitts berigt wordt.

Deze handelingen zyn niet heimelyk geschied. Er was geen geheim in eenig der bovengemelde handelingen aan de zyde van Cabot & Co., gelyk zulks zoude plaats gehad hebben, indien zy wisten dat zy deelgenooten van zeeroovers waren, of dat zy in derzelver voordeel handelden. Maar het was kennelyk aan de beampten van het gouvernement en de kooplieden van de plaats, dat de goederen welke Cabot & Co. uit St. Eustatius gevoerd en in het tolhuis ingeklaard en naderhand verkocht hadden, veroverde goederen waren van dezelfde schoener toen liggende in de haven onder Nederlandsche zeebrief en vlag, welke zyn genomen geworden om dat de vorige Amerikaansche zeebrief vervallen en naar de Vereenigde Staten opgezonden was en om dat de Buenos Ayreaansche vlag, door het Deensche Gouvernement in het moederland niet erkend is, dezelve dus niet *openlyk* ontvangen konde worden door deszelfs publieke dienaren te St. Thomas. Het zy onder de Amerikaansche of Nederlandsche vlag, de schoener was insgelyks bekend door al de inwoners van St. Thomas, als de Buenos Ayreaansche kaper, die het Braziliaansche schip veroverd had.

De aangelegenheden der eerste reize dus afgedaan zynde, zal het niet noodeloos zyn in het voorby gaan aantemerken, dat de bovengemelde Braziliaansche lading de *eenige* veroverde goederen der schoener was, welke ooit in de handen van Cabot & Co. gekomen waren. De verovering van de Carraboo, welke aanleiding gegeven had tot de teregtstelling der zeeroovers had plaats op eene volgende reis onder een' ander' bevelhebber; en Cabot & Co. hadden volstrekt geen deel noch belang of kennis in de op die reize veroverde goederen, dan anders van het gerucht en van de mededeeling te St. Kitts.

(Het vervolg hierna.)

PORTUGAL.

Aan den Infant Don *Miguel* is, volgens in Engeland ontvangene berigten, een ongeluk overkomen, dat welligt gewigtige gevolgen voor Portugal kan hebben. Dezelve is namelyk den 9den November, met een rytuig, waarin zyne beide zusters, Donna *Isabella* en Donna *Maria*, zich bevonden, terwyl hy zelf van den bok mende, omvergevallen, en heeft zyn regter been gebroken. De muilezels, waarmede het rytuig bespannen was, en die de Vorst uitermate sterk moet aangezet hebben, schynen door het werpen met hoeden en het geschreeuw van het verrukte gemeen verschrikt geworden en op hol gegaan te zyn.

Volgens de berigten, welke dagelyks aan het Paleis uitgegeven worden, is de beenbreuk van den Infant zeer ligt, en bevond dezelve zich tot op den 11den November vry wel; gelyk ook de beide Vorstinnen, waarvan, volgens dezelfde berigten, de eerste eene kleine wonde aan het voorhoofd, de tweede eene ligte kneuzing heeft ontvangen. Doch byzondere berigten hielden in, dat Don *Miguel*, die zich aan den bok vastgehouden had, en door de hollende ezels, met het omgevallene rytuig een eind voortgesleept was, zich in een zeer gevaarlyken toestand bevond, daar zyn been op twee plaatsen verbryzeld, zyn heupbeen zwaar gekwetst, en hy voorts zeer opgezwollen was. Donna *Isabella* had, volgens deze lezing, eene zware wonde aan het voorhoofd bekomen, en hare borst en eene der korte ribben erg bezeerd, terwyl het linker been van Donna *Maria* gebroken was. "Men moet echter in het oog houden," zegt een der brieven, "dat, indien de Infant zich wezenlyk in gevaar bevindt, de grootste zorg zal gedragen worden, om de waarheid verborgen te houden; terwyl van den anderen kant door de tegenstanders van Don *Miguel* zyn ongeval zeker zal vergroot worden, vermits dit aan hunne ontwerpen dienstig is."

De Heeren *Joh. Enschedé en Zoonen* te Haarlem, hebben onlangs een lofwaardig bewys gegeven van hunne zucht voor de handhaving en uitbreiding van den Vaderlandschen roem.

Vernomen hebbende, dat de Heer Baron *van Westreenen van Tiellandt* zich, onder goedkeuring van de Regering, onledig hield met te onderzoeken, aan welk land de eer der uitvinding van de *stereotype* drukwyze toekomt, en te verzamelen al wat dienstig kan zyn, om te bewyzen in hoeverre de Nederlanden aanspraak op deze uitvinding kunnen maken, hebben de Heeren *Enschedé* dadelyk aangeboden, om ten dienste van dat onderzoek aan het Gouvernement af te staan eene stereotype plaat van den folio Bybel, in het midden der zeventiende eeuw, gedrukt by de Heeren *Luchtmans*, te Leyden.

Men verneemt, dat Z. Exc. de Minister van Binnenlandsche Zaken door Z. M. is gemagtigd, geworden, om het aanbod aan te nemen, en den Heeren *Enschedé* uit 's Konings naam dank te zeggen voor dit blyk van hunne yver voor de eer der Nederlandsche drukkunst.

Aan de Redaktie der Curaçaosche Courant

MYNE HEEREN!

De stem der lydende menschheid die ons van rondsom in de ooren klinkt en allen zoo gevoelig aandoet, inzonderheid den geene die menigmaal amptshalve aan het ziek-en sterfbed van den mensch moet verschynen, spoort ook my gebiedend aan, om dat gene wat tot dus verre in Europa zelfs voor een diep geheim gehouden is, en alhier, althans voor zoo verre my bewust is, nooit is bekend geworden, openlyk medetedeelen, ten einde hierdoor het smartelyk lot van zoo velen ongelukkige lyders, die welligt niets anders dan eenen wreeden dood voor zich zien, zoo veel mogelyk te leenigen en te hulp te komen. Dan ter zaak: myn voornemen is, om UED. een middel tegen de allerverschrikkelykste kwaal de KANKER genoemd medetedeelen en UED. by deze te doen toekomen: een zeer eenvoudig middel hetgeen zoo dikwerf in Europa door eenige Geestelyke vrouwen met het beste gevolg is aangewend, gelyk een elk die in de Nederlanden niet geheel vreemdeling is, kan getuigen; terwyl ik UED. verzoek, voor dit medegedeelde eene plaats in de wekelyksche Courant dezer kolonie interuimen, en alzoo met my medetewerken, om dit verschriklyk kwaad zoo mogelyk ook van deze deelen der aarde te verbannen.

Ik heb de eer te zyn,

Myne Heeren!

UED. dienstvaardige Dienaar,

J. B. EISENBEIL, *R. K. Pr.*

Bonaire den 3den Maart 1829.

BESCHRYVING VAN-EN MIDDEL TEGEN DE KANKER.

De Kanker is een kwaal boven alle kwalen in ellende verheven, en tast zoo wel de inwendige als uitwendige deelen van het menschelyke ligchaam aan, als de critis (huid) tela cellulosa (het celwysweefsel (membranæ mucosæ (de slymvliesen) glandulæ secret: et lymphatic: (de afscheidende en slymklieren. Dezelve vertoont zich door eene puistachtige uitzetting, eene verzwering of squirrhus (hardgezwel) welke laatste eigenlyk de ware kanker is, die door het volgende middel het beste kan genezen worden, en hetgeen geschieden moet, eer dezelve door de verzweering bloederig wordt, als zynde in dit laatste geval alle menschelyke middelen, en by gevolg ook deze weinig bestand, doch nog niet hoopeloos. Als deze kwaal zich dan vertoont, zoo behoort men te onderzoeken of het wel werkelyk de kanker zy, doch men kan al twyfelt men er ook aan, gerust voortgaan. De teekenen van den kanker zyn: een knagende pyn, welke zich op een punt heeft te zamen getrokken, en welk punt gezwollen is, en in het midden eene harde stee of knobbel heeft, welke hoe langer hoe grooter wordt. Is het bloedige kanker, welke zeer gevaarlyk is, dan zyn de randen van de wond zeer hard, gerimpeld, afgeknaagd, gezwollen, omgekruld en zeer pynelyk: de oppervlakte is dan min of meer diep en uitgebreid naar de langdurigheid der verzweering, is bezet met sponsachtige uitwassen, heeft eene paarsche zwartachtige kleur; de etter, die uit dezelve vloeit is stinkend en de pyn heet en ondragelyk. Is de kanker uitwendig en nog niet aan het zweeren, zoo legt men het volgende bloot op het kanker gezwel:

1. Eene levendige Rivier-kreeft*
2. Eene hoeveelheid van ontbolsterde of schoon gemaakte knoflook, in zwaarte aan de gezegde Rivierkreeft overeenkomstig.

Men stampe deze artikelen goed onder elkanderen in eenen vyzel van yzer, neeme hiervan zoo veel als men behoeft naar de grootte van het kanker-gezwel en legge het met een doekje of zoo dit niet mogelyk is met een stukje van eene varkens-of koe blaas bedekt bloot op het gezwel. De lyder moet alsdan 24 uren wakend en zoo nuchteren als mogelyk is blyven, wanneer het gezwel klein is, doch 36 uren als hetzelve groot is. Alsdan neeme men deze pap er weder af, en is de kanker nog niet genoegzaam uitgetrokken, zoo legge men er weder eene versche op; doch de lyder kan dan 3 á 4 uren gaan slapen, maar vervolgens weder 12 uren waken; als wanneer de kanker geheel en al uitgetrokken zal zyn, en er niets anders dan de wond overig blyft; welke men dan als eenen zuiveren wond geneest met een weekje of compresje van arceus balsem en is de wond eenigermate groot, dan wassche men dezelve met het volgende vocht:

Een pint goede witte wyn.
Twee lood witte broodzuiker.
Eèn half lood dunne vitriool.

Ziet men nu, dat de wond er op den bodem nog paarsch uitziet, zoo legge men eene pap van dollen kervel, zoo men die bekomen kan, over het plukzel heenen, en dit behoort alsdan alle drie uren ververscht te worden.

Ziet daar myne Heeren! UED. een eenvoudig doch beproefd heilzaam middel tegen de verschriklykste aller kwalen medegedeeld, en UED. ter openbaarmaking van hetzelve verzocht. Myn doel hierby alleen is nuttig te zyn, gelyk my dit omtrent eenige LYNessen ook gelukt is, zelfs omtrent eene vrouw te Curaçao, zynde eene kleurlinge: zoo als dit dan ook aan onderscheidene lieden bekend is. Mogt echter een of ander kwaadwillige ten teeken zyner verachting deze myne mededeeling of het middel zelve eenen schamperen glimlach waardig oordeelen, welnu, dien zy dan dit wreed genoegen ook niet misgund; ik zal my dit dan wel weten te getroosten en zeggen: transeat cum cæterisistud!

Uw Dienaar,

J. B. EISENBEIL, *R. K. Pr.*

* In deze kolonie vindt men geene Rivier-kreeften: doch visschen, welke het meeste aan deze nabykomen, zyn eene soort van groote zoetwater-garnalen, kabarons genoemd, welke ik dan ook by eenige Lyders te Curaçao voor ruim twee jaren geleden de plaats en het effekt der Rivier-kreeften heb trachten te doen vervangen: en in hoe verre ik met het aanwenden dezer vischjes alstoen geslaagd heb, mogen de onpartydigen en met de zaak bekenden getuigen. Jammer maar, dat ik ook deze vischjes destyds voor het behandelen van den Heer D. Specht, Mevrouw Bentner en nog eenige andere lyders niet naar wensch, noch in genoegzame hoeveelheid heb kunnen bekomen!

FROM ST. THOMAS PAPERS.

FEBRUARY 25.

EXECUTION OF PIRATES.

The four Criminals, *Andres de Marure,—Mateo Pazus,—Manuel Fernando,*—and *Juan Montearregan*, convicted of the crime of Piracy were executed yesterday morning. At 6 o'clock detachments of the different corps of Militia proceeded to the place of execution, and shortly after, the criminals arrived, escorted by a guard of the troops of the Garrison. After ascending the scaffold, the ropes were adjusted, and but a few moments sufficed to put an end to their lives.

To put our readers in possession of the particulars of the crime for which the above named criminals forfeited their lives to the violated laws of God and man, we present the following:

Andres de Marure, was born in Gibraltar, 25 years of age; in 1826 he became a Danish Burgher, was Capt. of the Danish schooner *New Ceres*, and as such left this place in May last for Gibara in Cuba, at which place he hired among others, the following persons, viz. the Mate *Mateo de Pazus*, a native of Galicia in Spain, and about 45 years old,—*Juan Montearregan*, born in Cadiz, 28 years of age,—*Francieco Segure*, born in Ninar, in the county of Almerea, Spain, 38 years of age. After having taken on board a cargo of wood and tobacco, the schr. sailed from the said port on the 16th August last, under Danish colours bound to Gibraltar, having a passenger on board named *Manuel Fernandes*, a native of Galicia, 30 years of age. On getting to sea the Capt. ordered some of the men to make a Colombian flag, and about 20 days after, fell in with an American schooner from Boston bound to Martinique, with a cargo of provisions; the Capt. of the *New Ceres* directed two guns he had on deck to be loaded, hoisted the Colombian flag, and ordered the Capt. of the American vessel to lay to and come on board with his papers; this being complied with *Pazus, Montearregan, Segure,* and *Fernondez* were sent to the American which they plundered of some provisions, and then allowed her to proceed. About twenty days after, they came in sight of an American ship, *Marure* loaded his guns, hoisted the Colombian flag, armed himself and the other three persons above named; he then hailed the ship desiring her to lay to, but this order not being quickly obeyed, two shots were fired at her, and she done as directed, sending at the same time her mate and four men on board; as soon as they reached the deck of the *New Ceres* they were confined in the forecastle under a guard. *Marure* ordered *Pazus, Fernandez, Montearregan* and *Segure* to board the ship and take from her whatever they could get; they returned from her with clothes, money, fowling pieces and other articles, the American mate and boats crew were then released, and permitted to return to their ship. The clothes and money was devided among the crew consisting of ten men,—the other articles Capt. *Marure* took for his share.

About sixteen days after this, they fell in with another vessel, and made the usual preparations for attack, but before they could hoist the Colombian flag it was discovered that the other vessel was armed, and which proved to be the Buenos Ayrean privateer *Presidente*, Capt. Clarck. Upon ascertaining this, the Colombian flag was secreted in the cabin, and the Danish hoisted. Capt. Clark ordered *Marure* to repair on board with his papers which he complied with, on Captain Clarke asking one of the men where they were from and what was their motive for laying to, he immediately made a full confession of what had taken place during the voyage. Captain Clark then arrested *Marure* and his crew, took possession of the *New Ceres*, and sent her to St. Eustatia, where the privateer soon after also arrived, and delivered the prisoners, schr. and all belonging to her, to His Excellency Gov. Van Raders, who immediately gave information thereof to our Government, which dispatched His Majesty's Brig St. Croix, Capt. Luthen, to St. Eustatia, when the schooner, crew, &c. were given up to him and brought here.

Shortly after their arrival here, His Excellency the Governor General appointed a Court to investigate the affair which we understand found the above statement fully proved. At the conclusion of this investigation His Excellency in conformity with the laws of the country, ordered a trial to be commenced in the Royal Upper Court, St. Croix. This accordingly took place, and on the 18th instant sentence of DEATH was passed on *Andres de Marure* (the Captain], *Mateo de Pazus* (Mate), *Manuel Fernandez*, and *Juan Montearregan.*—*Francisco Segure* was sentenced to work in irons during his life time,—three more were sentenced to work in irons, one for 3, and the other for 2 years. The rest of the crew, not found guilty, were acquitted.

FEBRUARY 28.

PRIVATE CORRESPONDENCE.

To the Editor of the 'St. Thomas Times.'

LONDON, January 10, 1829.

A very important case was tried in the Court of King's Bench on Thursday last. It was that of Mr Basham, a resident of Bermuda, and who filled the office of Churchwarden in 1824, against the then Governor of that Colony, Sir Wm. Lumley, for illegal imprisonment. It appears that Mr. Basham, in conjunction wich his cochurchwarden, had refused to render his accounts to the Governor, alleging they were only responsible to the Select Vestry; the Governor committed them to the common gail, where they remained from the 17th July to the 1st August. Mr. Basham brought an action against the constable who arrested him and recovered l200 damages, but a writ of error was then brought and the Governor acting as Chancellor in the Court of Error, reversed the judgement. A verdict of l500 had been recovered against the gaoler, but the Governor in his capacity of Chancellor, issued an injunction staying execution.—All this was proved on the trial which is of considerable lenght, and the Jury after retiring for ten minutes, returned a verdict for the plaintiff—damages l1000.

Our domestic events are of some interest, the chief of which is the recall of the Marquis of Anglesea from his post of Viceroy of Ireland. The cause may be shortly told. A letter was addressed by the Duke of Wellington to Dr. Curtis, the Catholic Archbishop of Dublin, stating his wish to see the Catholic question settled, but his opinion that it had been made so much a party question that to setlle it at the present moment was impossible, and recommending that the question should for the present be buried in oblivion, until the angry feelings to which it had given rise had subsided. This letter though evidently meant to be private, is published by the Rev. Doctor and a copy sent to the Marquis of Anglesea, who catching the letter writing mania, also addresses an epistle to the Divine but no more like the Duke's "than I to Hercules." The Marquis states the question can be settled now, recommends that it be not buried in oblivion, states the party feeling never can subside till it is settled, and advises perseverance in demanding a settlement. Here then is issue joined. The Duke who will no more submit to breach of discipline in the Cabinet than in the Camp, issues a mandate of recall and Ireland is again without a Governor. Many are named for this high but unenviable post, among others Lord Melville, but nothing definitive is settled.

Our metropolis has been thrown into the greatest confusion by the absconding of Rowland Stephenson, M. P. and a partner in the Banking firm of Remington, Stephenson & Co. who has made so free with the deposits of notes, sovereigns and Exchequer Bills as to be minus between 300 & 400,000. He absconded on the 27th ult. and altho' the police, aided by the men of the preventive service and by the nation at large, have been in pursuit of him, he has up to this moment eluded pursuit, although it is doubtful even now whether he has quitted the kingdom. The newspapers which teem with the affair will furnish you ample detail of it.

We have the pleasure of announcing a considerable improvement in the revenue this year. From the official statement it appears that the revenue for the year ending the 5th Nov., was l48,305,322, being an encrease over theordinary years of l1,660,647. The encrease on the quarter over the corresponding one of last year was l686,-221 and the surplus is generally in the excise. The encrease in this latter branch for the year is 1730,809. We regret however to state, that Trade is as bad as ever and the retailers are suffering most severely, compositions daily taking place and we fear it will extend yet over others. Credit has also received a severe shock in the recent failure of Messrs. Remington and confidence is much injured.

We have rather a paucity of Foreign News, the intelligence from the seat of war is of little moment. The Russians are disposed to go into winter quarters, but the Turks seem by no means disposed to allow them, and parties of their cavalry daily crossed the Danube, burnt villages and otherwise annoyed the Russians. The plague still raged at Bucharest and numbers of the troops were in the hospitals. The weather had prevented the Grand Vizier from investing Varna, but it was imagined he would do so as soon as the weather permitted. We have reports of the Turks having made a desperate attack upon the Russian post at Bazardjik but we have neither detail nor result. The advices from Poland state that the army there was undergoing great augmentation and little doubt was entertained but that the Campaign would be opened in great force. Our letters from Jassy mention that Genl. Roth would take the command in Bulgaria and that reinforcement were about to be sent him, from which it was inferred that positive information had been received of the Turks intending a winter campaign. In Asia also Genl. Paskewitsch appears much harrassed, as the Turks had adopted a similar plan there and were constantly attacking the Russian posts.

It is generally thought that Prussia will act as a mediator between the two belligerents, in addition to which a new French Envoy is on the way to Constantinople, but both the Emperor and the Sultan seem much disposed for war.

We learn by our letters from France that the French expedition was to return home in the spring. The letters from the Morea speak by no means in very flattering terms of the Greeks, their country, or their conduct, and the French Government appears somewhat tired of its Quixotism.

From Portugal we have nothing new. Don Miguel continues much as usual, and the average number of imprisonments, confiscation, &c. have taken place. It is said our Cabinet has at length decided upon taking an active part in restoring the young Queen to her rights but nothing certain is known.